

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta paplašinātā sastāvā)

2011. gada 16. jūnijā*

Lieta T-196/06

Edison SpA, Milāna (Itālija), ko pārstāv M. Siraguza [*M. Siraguza*], R. Kazati [*R. Casati*], M. Bereta [*M. Beretta*], P. Merlino [*P. Merlino*] un E. Bruti Liberati [*E. Bruti Liberati*], advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja V. di Buči [*V. Di Bucci*] un F. Amato [*F. Amato*], pēc tam — V. di Buči un V. Botka [*V. Bottka*], pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, galvenokārt, daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 3. maija Lēmumu C(2006) 1766, galīgā redakcija, attiecībā uz procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/F/38.620 — Ūdeņraža peroksīds un perborāts) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un, pakārtoti, samazināt uzliktā naudas soda apmēru.

* Tiesvedības valoda — itāļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: tiesneši V. Vadapals [*V. Vadapalas*] (referents), kurš pilda priekšsēdētāja pienākumus, M. Preks [*M. Prek*], A. Dītrihs [*A. Dittrich*], L. Trišo [*L. Truchot*] un K. O'Higinss [*K. O'Higgins*],

sekretārs H. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 2. septembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības rašanās fakti

- 1 Prasītāja, *Edison SpA* (iepriekš — *Montedison SpA*), ir saskaņā ar Itālijas tiesībām reģistrēta sabiedrība, kas līdz 2000. gada 20. decembrim ar sabiedrības *Montecatini SpA* starpniecību 100% apmērā kontrolēja ūdeņraža peroksīdu (turpmāk tekstā — “HP”) un nātrija perborātu (turpmāk tekstā — “PBS”) ražojošās sabiedrības *Ausimont SpA* kapitālu.
- 2 Laikā no 2000. gada decembra līdz 2002. gada maijam prasītājai piederēja *Ausimont* kapitāldaļu vairākums. 2002. gada maijā *Ausimont* tika pārdota *Solvay SA* grupai, un, sākot no 2003. gada 1. janvāra, tā kļuva par *Solvay Solexis SpA*.

- 3 2002. gada novembrī *Degussa AG* informēja Eiropas Kopienu Komisiju par aizliegtu vienošanos HP un PBS tirgos un lūdza piemērot Komisijas Paziņojumu par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas sodu] samazināšanu karteļu [aizliegtu vienošanos] gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).
- 4 *Degussa* iesniedza Komisijai lietiskos pierādījumus, kas tai 2003. gada 25. un 26. martā ļāva veikt pārbaudes atsevišķu uzņēmumu telpās.
- 5 2005. gada 26. janvārī Komisija nosūtīja prasītājam un pārējiem iesaistītajiem uzņēmumiem paziņojumu par iebildumiem.
- 6 Pēc iesaistīto uzņēmumu uzklauššanas Komisija pieņēma 2006. gada 3. maija Lēmumu C(2006) 1766, galīgā redakcija, attiecībā uz procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu pret *Akzo Nobel NV*, *Akzo Nobel Chemicals Holding AB*, *EKA Chemicals AB*, *Degussa*, prasītāju, *FMC Corp.*, *FMC Foret SA*, *Kemira Oyj*, *Air liquide SA*, *Chemoxal SA*, *SNIA SpA*, *Caffaro Srl*, *Solvay*, *Solvay Solexis*, *Total SA*, *Elf Aquitaine SA* un *Arkema SA* (Lieta COMP/F/38.620 — Ūdeņraža peroksīds un perborāts) (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), kura kopsavilkums tika publicēts 2006. gada 13. decembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV L 353, 54. lpp.). Prasītājam tas tika paziņots ar 2006. gada 8. maija vēstuli.

Apstrīdētais lēmums

- 7 Apstrīdētajā lēmumā Komisija ir norādījusi, ka tā adresāti ir piedalījušies vienotā un turpinātā EKL 81. panta un Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līguma 53. panta pārkāpumā attiecībā uz HP un tā starpproduktu PBS (apstrīdētā lēmuma 2. apsvērumš).

- 8 Konstatēto pārkāpumu galvenokārt veidoja komerciāli svarīgas un konfidenciālas informācijas par tirgu un uzņēmumiem apmaiņa starp konkurentiem, ražošanas jaudas, kā arī tās potenciālās un faktiskās jaudas ierobežošana un kontrole, tirgus daļu un klientu sadale, kā arī mērķa cenu noteikšana un to ievērošanas uzraudzība.
- 9 Prasītāja un *Solvay Solexis* "solidāri un atsevišķi" tika sauktas pie atbildības par attiecīgā pārkāpuma izdarīšanu (apstrīdētā lēmuma 423. apsvērums).
- 10 Lai aprēķinātu naudas sodu apmēru, Komisija izmantoja metodoloģiju, kas aprakstīta Pamatnostādnēs sodanaudas [naudas soda] noteikšanai, piemērojot Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un [EOTKL] 65. panta 5. punktu (OV 1998, C 9, 3. lpp.).
- 11 Komisija naudas sodu pamatsummu noteica, ņemot vērā pārkāpuma, kurš tika kvalificēts kā sevišķi smags (apstrīdētā lēmuma 457. apsvērums), smagumu un ilgumu (apstrīdētā lēmuma 452. apsvērums).
- 12 Piemērojot diferencētu pieeju, prasītāja un *Solvay Solexis* tika iekļautas trešajā un tālāk priekšpēdējā kategorijā, attiecībā uz kuru ir piemērojama sākumsumma EUR 20 miljonu apmērā (apstrīdētā lēmuma 460.–462. apsvērums).
- 13 Lai nodrošinātu pietiekamu preventīvo iedarbību, šai sākumsummai, ņemot vērā prasītājas ievērojamo apgrozījumu, tika piemērots koeficients 1,5. Tā kā *Solvay Solexis* tika atsavināta citam uzņēmumam, šis koeficients tai uzliktajam naudas sodam netika piemērots (apstrīdētā lēmuma 463. apsvērums).

- 14 Tā kā saskaņā ar Komisijas viedokli prasītāja bija piedalījies pārkāpumā no 1995. gada 12. maija līdz 2000. gada 31. decembrim, proti, laika posmā, kas ilga piecus gadus un septiņus mēnešus, tās naudas soda sākumsumma pārkāpuma ilguma dēļ tika palielināta par 55 % (apstrīdētā lēmuma 467. apsvērums).
- 15 Ņemot vērā atbildību pastipriņošus apstākļus, Komisija palielināja prasītajai uzliktā naudas soda pamatsummu par 50 %, ievērojot pārkāpuma atkārtotu izdarīšanu saistībā ar pārkāpumu, kas konstatēts Komisijas 1994. gada 27. jūlija Lēmumā 94/599/EK par [EKL 81.] panta piemērošanas procedūru (Lieta 31.865 — PVC) (OV L 239, 14. lpp.) (apstrīdētā lēmuma 469. un 496. apsvērums).
- 16 Piemērojot Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), 23. panta 2. punktu, Komisija samazināja *Solvay Solexis* solidāri uzliktā naudas soda apmēru līdz 10 % no tās kopējā apgrozījuma 2005. gadā (apstrīdētā lēmuma 498. apsvērums).
- 17 Apstrīdētā lēmuma 1. panta e) un n) punktā ir noteikts, ka, laika posmā no 1995. gada 12. maija līdz 2000. gada 31. decembrim piedaloties attiecīgajā pārkāpumā, prasītāja un *Solvay Solexis* ir pārkāpušas EKL 81. panta 1. punktu un EEZ līguma 53. pantu.
- 18 Apstrīdētā lēmuma 2. panta c) punktā Komisija uzlika prasītajai naudas sodu EUR 58,125 miljonu apmērā un *Solvay Solexis* tika atzīta par “solidāri un atsevišķi” atbildīgu par summas EUR 25,619 miljonu apmērā samaksu.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 19 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2006. gada 19. jūlijā, prasītāja cēla šo prasību.
- 20 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts un tiesnesis referents tagad darbojas sestajā palātā, tad, uzklusot lietas dalībniekus, šī lieta tika nodota sestajai palātai paplašinātā sastāvā.
- 21 Tā kā divi šīs palātas locekļi nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 32. panta 3. punktu, norīkoja divus citus tiesnešus, lai papildinātu palātu.
- 22 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa nolēma sākt mutvārdu procesu. Tika uzklusīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2010. gada 2. septembra tiesas sēdē.
- 23 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
 - pakārtoti — atcelt vai samazināt tai uzliktā naudas soda apmēru;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

24 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriet prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Sākotnējie apsvērumi

25 Tā kā prasītājas argumentācija, kas ir izvirzīta tās prasījumu par tiesību akta atcelšanu pamatošanai, pēc būtības ir vērsta pret prasītājas atzīšanu par atbildīgu par tās meitas sabiedrības īstenoto pārkāpumu veidojošo rīcību, vispirms ir jāatgādina šajā ziņā piemērojamā judikatūra.

26 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka meitas sabiedrības rīcībā var vainot mātes sabiedrību it īpaši tad, ja, lai gan tā ir atsevišķa juridiska persona, šī meitas sabiedrība savu rīcību tirgū nenosaka autonomi, bet gan būtībā piemēro mātes sabiedrības dotus rīkojumus, ievērojot it īpaši ekonomiskās, organizatoriskās un juridiskās saiknes, kas vieno šīs abas juridiskās vienības (skat. Tiesas 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā C-97/08 P *Akzo Nobel* u.c./Komisija, Krājums, I-8237. lpp., 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 27 Šādā situācijā mātes sabiedrība un tās meitas sabiedrība ir vienas ekonomiskas vienības daļas un tātad veido vienu uzņēmumu EKL 81. panta izpratnē (iepriekš 26. punktā minētais spriedums lietā *Akzo Nobel u.c./Komisija*, 59. punkts).
- 28 Īpašajā gadījumā, kad mātes sabiedrībai pieder 100% tās meitas sabiedrības, kas ir izdarījusi Savienības konkurences tiesību normu pārkāpumu, kapitāla, pirmkārt, šī mātes sabiedrība var īstenot izšķirošu ietekmi pār šīs meitas sabiedrības rīcību un, otrkārt, pastāv atspēkojama prezumpcija, ka minētā mātes sabiedrība faktiski īsteno izšķirošu ietekmi pār tās meitas sabiedrības rīcību (skat. iepriekš 26. punktā minēto spriedumu lietā *Akzo Nobel u.c./Komisija*, 60. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Šādos apstākļos pietiek, ka Komisija pierāda, ka viss meitas sabiedrības kapitāls pieder tās mātes sabiedrībai, lai prezumētu, ka pēdējā minētā īsteno izšķirošu ietekmi pār šīs meitas sabiedrības komercpolitiku. Līdz ar to Komisija varēs uzskatīt mātes sabiedrību par atbildīgu par attiecīgo pārkāpumu, ja vien šī mātes sabiedrība, kurai ir jāatspēko šī prezumpcija, neiesniegs pietiekamus pierādījumus, kas apliecinātu, ka tās meitas sabiedrība tirgū rīkojas autonomi (šajā ziņā skat. iepriekš 26. punktā minēto spriedumu lietā *Akzo Nobel u.c./Komisija*, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Lai noteiktu, vai meitas sabiedrība savu rīcību tirgū nosaka autonomi, ir jāņem vērā visi atbilstošie fakti, kas attiecas uz ekonomiskām, organizatoriskām un juridiskām saiknēm, kuras vieno šo meitas sabiedrību un mātes sabiedrību, kas var atšķirties katrā no gadījumiem un tātad nevar tikt izsmēļoši uzskaitīti (iepriekš 26. punktā minētais spriedums lietā *Akzo Nobel u.c./Komisija*, 74. punkts; šajā ziņā skat. arī Vispārējās tiesas 2007. gada 12. decembra spriedumu lietā T-112/05 *Akzo Nobel u.c./Komisija*, Krājums, II-5049. lpp., 65. punkts).
- 31 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma 370.–379. apsvērumā Komisija ir atgādinājusi, ka mātes sabiedrība var tikt atzīta par atbildīgu par meitas sabiedrības prettiesisko rīcību, ja šī

meitas sabiedrība autonomi nenosaka savu rīcību tirgū. Tā ir arī precizējusi, ka tai ir tiesības prezumēt, ka meitas sabiedrība, kura atrodas pilnīgā mātes sabiedrības kontrolē, pēc būtības izpilda mātes sabiedrības instrukcijas, savukārt mātes sabiedrībai ir iespēja atspēkot šo prezumpciju, iesniedzot pierādījumus par pretējo.

- 32 Attiecībā uz prasītājas vairojamību par *Ausimont* pārkāpumu veidojošo rīcību Komisija apstrīdētā lēmuma 416. apsvērumā vispirms ir norādījusi, ka runa ir par tādu prasītājas meitas sabiedrību, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī atradās tās “tiešā kontrolē”.
- 33 Apstrīdētā lēmuma 417. apsvērumā Komisija ir atsaukusies uz argumentiem, kurus prasītāja bija izvirzījusi, lai apstrīdētu šo iepriekš minēto vairojamību.
- 34 Apstrīdētā lēmuma 418. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka pretēji prasītājas apgalvojumam pilnīga meitas sabiedrības kapitāla kontrole ir pietiekams pamats mātes sabiedrības atbildības konstatēšanai, ja vien netiek iesniegti no šā secinājuma izrietošo prezumpciju atspēkojoši argumenti.
- 35 Tāpat attiecībā uz argumentiem, kurus prasītāja ir izvirzījusi, lai pamatotu *Ausimont* autonomiju, Komisija apstrīdētā lēmuma 419.–421. apsvērumā ir norādījusi, ka “citi pierādījumi liecin[āja] par pretējo”, un ir atsaukusies, pirmkārt, uz apstākļiem, kādos prasītājas vadītāji bija piedalījušies 1994. gada martā ar *Degussa* pārstāvjiem notikušajā sanāksmē, un, otrkārt, uz viena *Ausimont* un *Montecatini* valdes locekļa identiskumu, kā arī uz grupas 2000. gada decembrī notikušās pārstrukturēšanas apstākļiem. Komisija apstrīdētā lēmuma 422. apsvērumā ir atzinusi, ka ar “citiem apstākļiem”, uz kuriem bija norādījusi prasītāja, tostarp ar to, ka tā nav zinājusi par aizliegto vienošanos, nebija pietiekami, lai atspēkotu attiecīgo prezumpciju.

- 36 Visbeidzot Komisija atzina prasītāju par atbildīgu, ņemot vērā tās “iesaistīšanos [...] *Ausimont* komercdarbībā” un tās 100% dalību tās kapitālā (apstrīdētā lēmuma 423. apsvērums).
- 37 Apstrīdot šo vērtējumu, prasītāja būtībā ir izvirzījusi trīs prasības pamatus, kas attiecas, pirmkārt, uz tās tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, otrkārt, uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un, treškārt, uz EKL 81. panta pārkāpumu.
- 38 Vispārējā tiesa uzskata, ka vispirms ir izvērtējams otrais prasības pamats.

Par iespējamo pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 39 Otrā prasības pamata ietvaros prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka konstatējums par tās 100% dalību *Ausimont* kapitālā nav pietiekams pamatojums, lai tiktu izskaidrots, kādēļ tā varēja tikt vainota attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā, un ka apstrīdētā lēmuma pamatojums ir pretrunīgs un nepietiekams attiecībā uz diviem citiem apstākļiem, kas ir minēti šā lēmuma 419.–421. apsvērumā.
- 40 It īpaši, runājot pat 1994. gada 16. marta sanāksmi, kas ir minēta apstrīdētā lēmuma 420. apsvērumā, prasītāja savā 2006. gada 13. aprīļa atbildē Komisijai esot norādījusi uz vairākiem faktoriem, kas pierāda, ka apstākļi, kādos norisinājās attiecīgā sanāksme, nevarēja būt pamats tās atzīšanai par atbildīgu par attiecīgā pārkāpuma izdarīšanu, un kas tieši pretēji apstiprina tās meitas sabiedrības autonomiju.

- 41 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka tā savā atbildē uz paziņojumu par iebildumiem ir iesniegusi pierādījumus par *Ausimont* autonomiju. Komisija esot noraidījusi šos pierādījumus kā nepietiekamus, nenorādīdama šīs noraidīšanas pamatojumu. Apstrīdētajā lēmumā šajā aspektā neesot sniegts pilnīgi nekāds pamatojums. Komisija neesot pat izvērtējusi nevienu no faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem prasītāja bija norādījusi, lai pamatotu *Ausimont* autonomiju.
- 42 Ņemot vērā šos pierādījumus, Komisija neesot varējusi pamatot savus secinājumus ar “tīri formālu elementu”, proti, netiešu visu *Ausimont* kapitāldaļu piederību, un vienīgi ar diviem faktiskajiem apstākļiem, t.i., 1994. gada 16. martā notikušo sanākumi un viena no *Ausimont* un *Montecatini* valdes locekļiem identiskumu. Šajā ziņā nevarot tikt ņemti vērā argumenti, kurus Komisija pirmoreiz ir izvirzījusi tiesvedības laikā.
- 43 Tā kā Komisija prasītāju par atbildīgu ir atzinusi, pamatojoties uz prezumpciju, tai ar īpašu vērību bijis jāizvērtē prasītājas norādītie apstākļi. To nepamatotās noraidīšanas rezultātā attiecīgā vienkāršā prezumpcija esot kļuvusi par neatspēkojamu prezumpciju, kas rada objektīvu prasītājas atbildību.
- 44 Komisija uz to atbild, norādot, ka prasītājas pilnīgās kontroles pār *Ausimont* rezultātā ir radusies prezumpcija par to, ka tā ir īstenojusi savu izšķirošo ietekmi pār šīs meitas sabiedrības rīcību. Apstrīdētā lēmuma 420. un 421. apsvērumā minētie apstākļi esot kalpojuši kā papildu norādes par šādas ietekmes pastāvēšanu, kas jau izrietēja no attiecīgās prezumpcijas.

- 45 Attiecībā uz pirmo no šiem apstākļiem Komisija norāda, ka no *Degussa* un prasītājas sniegtās informācijas ir izrietējis, ka tās bija kopīgi organizējušas 1994. gada 16. marta sanāksmi un ka *Ausimont* prezidents uz to tika uzaicināts “visai negaidīti”. Tās galvenais mērķis esot bijis apspriest iespējamību, ka *Degussa* varētu pārpirkt *Ausimont* darbības attiecīgajā nozarē, kā arī *Ausimont* projektu par jaunas rūpnīcas būvniecību Biterfeldā [*Bitterfeld*] (Vācija). Tas, ka šo sanāksmi bija organizējusi prasītāja, esot liecinājis par tās ietekmi uz *Ausimont* darbību.
- 46 Pretēji prasītājas argumentam, no *Degussa* izdarītajām piezīmēm izrietot, ka tika apspriesta arī HP un PBS nozare kā tāda. Šo norādi esot apstiprinājis arī *Ausimont* prezidents. Kaut arī attiecīgā sanāksme bija norisinājusies aptuveni gadu pirms pārkāpuma sākuma datuma, neesot iemesla uzskatīt, ka tā neliecina par pārkāpuma laikā starp prasītāju un *Ausimont* pastāvošajām attiecībām, jo grupas struktūrā šajā starposmā nekādas pārmaiņas nav veiktas.
- 47 Attiecībā uz otro apstākli Komisija norāda, ka fakts, ka *Ausimont* prezidents bija arī *Montecatini* valdes loceklis, liecina par prasītājas vēlmi nodrošināt starp to un *Ausimont* pastāvošās kontroles ķēdes stabilitāti.
- 48 Prasītājas arguments, saskaņā ar kuru starp to un *Ausimont* nepastāv nekāda saikne personāla ziņā, turklāt esot pretrunā no *Solvay Solexis* atbildes uz informācijas pieprasījumu izrietošajam faktam, ka prasītājas prezidents un viens valdes loceklis noteiktā pārkāpuma laika posmā bija arī *Ausimont* valdes locekļi. Kaut arī runa ir par apstrīdētajā lēmumā neieklautu apstākli, Komisija uzskata, ka tai ir tiesības uz to atsaukties, lai atbildētu uz prasītājas izvirzīto argumentu.

- 49 Attiecībā uz pierādījumu par pretējo noraidīšanas iemesliem Komisija ir norādījusi, ka tās pienākums norādīt pamatojumu nenozīmē pienākumu pārbaudīt pilnīgi visus faktiskos un tiesiskos aspektus, kas ir tikuši izvirzīti administratīvās procedūras laikā. Tā apgalvo, ka neviens no prasītājas atbildē uz paziņojumu par iebildumiem norādītajiem apstākļiem nevarēja apstiprināt *Ausimont* autonomiju.
- 50 Komisija apgalvo, ka tā no tiesību viedokļa pietiekamā apmērā ir pamatojusi savu lēmumu un tostarp ir pietiekami izskaidrojusi iemeslus, kādēļ tā ir noraidījusi prasītājas argumentus. Konkrētāk, apstrīdētā lēmuma 419.–421. apsvērumā tā esot atbildējusi uz prasītājas argumentiem, saskaņā ar kuriem *Ausimont* bija autonomija, un šajā ziņā ir uzsvērusi norāžu par pretējo pastāvēšanu, proti, norādi par 1994. gada 16. marta sanākumi, kā arī *Ausimont* prezidenta funkcijām *Montecatini* valdē.
- 51 Prasītājas norādītie apstākļi katrā ziņā neesot bijuši pietiekami. Tas, ka meitas sabiedrības darbība nav grupas galvenā darbība, neesot atbilstoša norāde. Prasītājas piedalīšanās grupas situācijas uzlabošanā pavisam loģiski esot radījusi tās iesaistīšanos nozīmīgāko stratēģiju izvēlē, kuras mērķis tieši bija novērst to, ka šīs izvēles varētu kaitēt grupas situācijas uzlabošanai. Tas, ka mātes sabiedrība tieši vai netieši neveic meitas sabiedrības ikdienas pārvaldīšanu, nepierādot šīs meitas sabiedrības autonomiju. Lai konstatētu izšķirošu ietekmi, pietiekot ar to, ka mātes sabiedrība ietekmē meitas sabiedrības pamatstratēģiju izvēli.
- 52 Prasītājas aprakstītā grupas kontrole, kas tiek veikta ar trīs komiteju starpniecību, kurā katru ceturksni kopā sanākot meitas sabiedrību vadība, nevarot tikt pielīdzināta tādai kapitāldaļu pārvaldīšanas darbībai, ko veic finansiāls holdings. Turklāt, kā izriet no *Ausimont* prezidenta paziņojuma, prasītāja esot bijusi informēta par “*Ausimont* grupas plāniem un budžetu”, par “vispārīgajiem mērķiem”, kā arī par “vispārīgajiem principiem personālrесursu jomā” un esot nodarbojusies ar *Ausimont* “finanšu vajadzību apmierināšanu”, lai nodrošinātu tās nozīmīgāko stratēģisko projektu īstenošanu.

- 53 Fakts, ka atbilstoši šīs sabiedrības statūtiem *Ausimont* valdei bija plaša rīcības brīvība komercdarbību jomā, neesot tās autonomijas pierādījums, it īpaši runājot par pamatstratēģiju izvēli. Prasītāja esot bijusi iesaistīta stratēģisko lēmumu pieņemšanā attiecībā uz *Ausimont* jaunas rūpnīcas būvniecības projektiem Biterfeldā vai kopuzņēmuma veidošanu Amerikas Savienotajās Valstīs.
- 54 Ar iespējamo norāžu par iesaistīšanos neesamību prasītājas vai *Ausimont* valdes sēžu protokolos, kas turklāt nemaz nav tikuši iesniegti, neesot pietiekami, jo šādas ietekmes istenošanai ne vienmēr ir jābūt redzamai no šāda veida protokoliem.
- 55 Komisija tādēļ uzskata, ka, pat pieņemot, ka apstrīdētais lēmums nav pamatots attiecībā uz argumentiem, kurus prasītāja bija izvirzījusi savā atbildē uz paziņojumu par iebildumiem, apstrīdēto lēmumu nebūtu lietderīgi atcelt, jo lēmuma atcelšana tikai liks pieņemt jaunu lēmumu, kas pēc būtības būs identisks atceltajam lēmumam (Vispārējās tiesas 2006. gada 13. decembra spriedums apvienotajās lietās T-217/03 un T-245/03 *FNCBV* u.c./Komisija, Krājums, II-4987. lpp., 363. punkts).

Vispārējās tiesas vērtējums

- 56 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tam ir skaidri un nepārprotami jāatklāj iestādes, kas ir pieņēmusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzziņāt par pieņemtā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt savu pārbaudi. Netiek prasīts, lai pamatojumā būtu norādīti visi attiecīgie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst minētā panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī situāciju, kādā tas

pieņemts, kā arī visas tiesību normas, kas reglamentē attiecīgo jautājumu (skat. Tiesas 1998. gada 2. aprīļa spriedumu lietā C-367/95 P Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, *Recueil*, I-1719. lpp., 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 57 Komisijai nav jāizsaka viedoklis par visiem argumentiem, ko tai iesniedz ieinteresētās personas — tai ir pietiekami norādīt faktus un juridiskos apsvērumus, kam ir būtiska nozīme lēmuma loģikā. It īpaši Komisijai nav pienākuma paust savu nostāju par argumentiem, kas acīmredzami neattiecas uz lietu, kuriem nav nozīmes, vai kas ir skaidri otršķirīgi (Vispārējās tiesas 2005. gada 15. jūnija spriedums lietā T-349/03 *Corsica Ferries France*/Komisija, Krājums, II-2197. lpp., 64. punkts; šajā ziņā skat. arī iepriekš 56. punktā minēto spriedumu lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 64. punkts).
- 58 Gadījumā, ja, kā tas ir šobrīd izskatāmajā lietā, lēmums par EKL 81. panta piemērošanu attiecas uz vairākiem adresātiem un rada problēmu saistībā ar vairojamības pārkāpumā noteikšanu, tajā ir jābūt ietvertam pietiekamam pamatojumam attiecībā uz katru no tā adresātiem, it īpaši tiem adresātiem, kuri saskaņā ar šī lēmuma noteikumiem ir atzīti par atbildīgiem par šo pārkāpumu. Tādējādi, saistībā ar mātes sabiedrību, kas ir atzīta par atbildīgu par tās meitas sabiedrības pārkāpumu veidojošo rīcību, šādā lēmumā ir jābūt ietvertam detalizētam to apstākļu izklāstam, kas var pamatot šīs sabiedrības atzīšanu par vairojamu attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 1998. gada 14. maija spriedumu lietā T-327/94 *SCA Holding*/Komisija, *Recueil*, II-1373. lpp., 78.–80. punkts).
- 59 No apstrīdētā lēmuma 416.–423. apsvēruma izriet, ka prasītājas atzīšanas par vairojamu attiecīgajā pārkāpumā veidojošajā rīcībā pamatā ir secinājums par tās faktiski īstenoto izšķirošo ietekmi pār *Ausimont*, kurš izriet no prezumpcijas, kas ir saistīta ar tās pilnīgo šīs meitas sabiedrības kontroli, izmantojot starpposmā esošu sabiedrību, tiktāl, ciktāl prasītāja, kā uzskata Komisija, nav atspēkojusi šo prezumpciju.

- 60 Prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav norādījusi pietiekamu pamatojumu attiecībā uz secinājumu par tās atbildību, it īpaši tādēļ, ka tā nav tuvāk paskaidrojusi iemeslus, kādēļ tā ir noraidījusi pierādījumus, kas bija iesniegti ar mērķi atspēkot attiecīgo prezumpciju.
- 61 Jāatzīmē, ka no lietas materiāliem izriet, ka prasītāja savā atbildē uz paziņojumu par iebildumiem ir norādījusi konkrētus argumentus, lai pierādītu *Ausimont* autonomiju.
- 62 Vispirms prasītāja apgalvo, ka tai pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija ļoti diversificētas grupas neoperacionāla holdinga loma, precizējot, ka tā tikai 2002. gadā bija atsākusi savu elektroenerģijas ražošanas un piegādes darbību. Šajā ziņā tā ir iesniegusi PVN (pievienotās vērtības nodokļa) deklarāciju kopsavilkumu attiecībā uz tās pašas kā sabiedrības darbību, kā arī attiecībā uz tās sabiedrības darbību, ar kuras starpniecību tā visa pārkāpuma laika posmā kontrolēja *Ausimont*, proti, *Montecatini*.
- 63 Tā ir norādījusi, ka holdinga darbība nebija saistīta ar piedalīšanos meitas sabiedrību pārvaldīšanā tiktāl, ciktāl to kontrole bija ierobežota ar to finanšu rezultātu pārbaudi, kas tika veikta, izmantojot iekšējās un ārējās revīzijas. Šajā ziņā tā ir atsaukusies uz pārkāpuma laika posmā tapušiem dokumentiem attiecībā uz iekšējās revīzijas organizēšanas kārtību, ko bija izstrādājusi tās vadības institūcija.
- 64 Tā ir arī atsaukusies uz īpašajiem grupas finanšu krīzes apstākļiem, norādot, ka 1993. gadā tika aizstāta visa grupas vadība un ka tās jaunā vadība bija ieviesusi plānu par atteikšanos no stratēģiski nesvarīgajām grupas darbībām laika posmā no 1993. līdz 2001. gadam ar mērķi samazināt finansiālo nelīdzsvarotību, kā arī izvairīties no bankrota. Tā ir norādījusi, ka šajā plānā bija paredzēta pilnīga grupā ietilpstošo sabiedrību pārvaldīšanas autonomija un it īpaši tas attiecās uz *Ausimont*, jo tā darbojās nozarē, kas netika uzskatīta par nozīmīgu un no kuras bija paredzēts atteikties.

- 65 Šīs argumentācijas pamatojumam prasītāja ir izklāstījusi savas grupas darbības apstākļus, proti, 1995. gadā tā tika izveidota no 932 dažādās tautsaimniecības nozarēs strādājošām sabiedrībām un 2002. gadā tika pabeigta tās nozīmīgā pārstrukturēšana, kuras mērķis bija koncentrēt tās darbības elektroenerģijas nozarē.
- 66 Turklāt tā ir iesniegusi vairākus pierādījumus, proti, vēstuli, kuru viens no tās vadītājiem 1995. gadā bija nosūtījis trešām personām un kurā tostarp bija norādīts, ka “šobrīd notiekošās konsolidācijas politikas ietvaros visa operatīvā vadība tiek nodota [grupas] sabiedrībām”, bijušā *Ausimont* prezidenta paziņojumu, kurā apliecināta tās autonomija komercpolitikas jomā, *Ausimont* statūtu kopiju, saskaņā ar kuriem tās valdei bija “visplašākās pilnvaras sabiedrības pārvaldīšanai ikdienas un ārkārtējās situācijās” un “tiesības veikt visas darbības, ko tā uzskatītu par nepieciešamām sava darbības mērķa īstenošanai”, kā arī *Ausimont* valdes 1996. gada 27. maija sēdes protokolu, ar kuru tās prezidentam tiek piešķirtas “neierobežotas pilnvaras un tiesības pārvaldīt sabiedrību ikdienas un ārkārtējās situācijās”.
- 67 Prasītāja tāpat ir norādījusi, ka *Ausimont* rīcībā bija visas struktūras un visi dienesti, kas ir nepieciešami autonomas pārvaldīšanas īstenošanai, ka tās valdes sēžu protokolos nav ietvertas nekādas norādes par apspriedēm, kas saistītas ar meitas sabiedrību komercpolitiku, un ka *Ausimont* valdes sēžu protokolos arī nav ietvertas nekādas atsauces uz iespējamajām instrukcijām, ko tā būtu varējusi saņemt attiecībā uz tās komercpolitiku, un pēc attiecīga Komisijas lūguma ir piedāvājusi iesniegt tai visus šos dokumentus.
- 68 Visbeidzot prasītāja ir atsaukusies uz *Solvay Solexis* paziņojumiem, kas ir pārstāstīti tas atbildē uz Komisijas nosūtīto informācijas pieprasījumu un ir ietverti administratīvās lietas materiālos, no kuriem izriet, ka *Ausimont* valdei pārkāpuma izdarīšanas laika posmā ir bijusi plaša rīcības brīvība attiecībā uz šīs sabiedrības īstenoto komercdarbību.

- 69 Apstrīdētā lēmuma 417. apsvērumā Komisija ir izklāstījusi prasītājas izvirzītos argumentus.
- 70 Apstrīdētā lēmuma 419. apsvērumā tā ir norādījusi, ka “[prasītājas] izvirzītais arguments par [tās meitas sabiedrības] autonomiju” ir pretrunā apstrīdētā lēmuma 420. un 421. apsvērumā norādītajiem apstākļiem. Visbeidzot apstrīdētā lēmuma 422. apsvērumā tā ir secinājusi, ka “ar citiem elementiem”, uz kuriem ir norādījusi prasītāja, nepietiek, lai varētu atspēkot attiecīgo prezumpciju.
- 71 Jānorāda, ka šajā argumentācijā nav izvērtēti prasītājas izvirzītie argumenti, bet ir vienīgi norādīts uz papildu norādēm, kas izklāstītas apstrīdētā lēmuma 420. un 421. apsvērumā. Līdz ar to iepriekš minētajā apstrīdētā lēmuma pamatojumā nav izklāstīti iemesli, kādēļ Komisija ir uzskatījusi, ka ar prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem nav pietiekami, lai atspēkotu attiecīgo prezumpciju.
- 72 Turklāt ir jāatzīst, ka, lai arī Komisijai nav pienākuma paust savu nostāju par visiem ieinteresētās personas izvirzītajiem argumentiem, it īpaši tad, ja tie acīmredzami neattiecas uz lietu, tiem nav nozīmes vai tie ir ar skaidri otršķirīgu raksturu (skat. šī sprieduma 57. punktu), šajā lietā, pretēji Komisijas apgalvotajam, prasītājas izvirzītie argumenti nevar tikt atzīti par tādiem, kuriem nav nozīmes attiecībā uz *Ausimont* autonomijas novērtēšanu.
- 73 Konkrētāk, ir jāatzīmē, ka prasītāja ir ne tikai atsaukusies uz faktu, ka tā ir holdings, kas savu meitas sabiedrību, izmantojot starpposmā esošu holdinga sabiedrību, pārvalda kā parastu finanšu ieguldījumu, bet ir arī norādījusi uz vairākiem konkrētiem apstākļiem, kas raksturoja attiecīgā pārkāpuma izdarīšanas brīdī starp attiecīgajām sabiedrībām pastāvošās saiknes.

- 74 It īpaši tā ir detalizētā veidā norādījusi, ka holdinga jaunā vadība, kas pārņēma grupas vadību pēc 1993. gada finanšu krīzes, ir veikusi pārstrukturēšanas pasākumus, kas paredzēja izvēli piešķirt grupas sabiedrībām rīcības autonomiju, ņemot vērā, pirmkārt, holdinga mērķus krīzes apstākļos un, otrkārt, plašo grupas darbību spektru.
- 75 Prasītājas iesniegtie pierādījumi turklāt neietvēra tikai un vienīgi apgalvojumus, bet tajos bija iekļauta arī detalizēta informācija par holdinga darbības veidu, kurai bija pievienoti attiecīgo sabiedrību vadītāju paziņojumi, sarakste ar trešām personām, kā arī vairāki attiecīgo sabiedrību iekšēja rakstura dokumenti, kas bija tapuši pārkāpuma izdarīšanas laikā.
- 76 Šādos apstākļos Komisijai bija pienākums paust savu nostāju par prasītājas izvirzītajiem argumentiem par pretējo, pārbaudot, vai, ņemot vērā visus atbilstošos elementus saistībā ar ekonomiskajām, organizatoriskajām un juridiskajām saiknēm starp attiecīgajām sabiedrībām, prasītāja ir pierādījusi, ka tās meitas sabiedrība tirgū ir darbojusies autonomā veidā.
- 77 Komisijas pienākums pamatot savu lēmumu šajā aspektā skaidri izriet no attiecīgās prezumpcijas atspēkojamā rakstura — tās atspēkošanai prasītājai ir jāiesniedz pierādījumi par visām ekonomiskajām, organizatoriskajām un juridiskajām saiknēm starp viņu un tās meitas sabiedrību.
- 78 Turklāt attiecīgā pamatojuma neesamību nevar novērst ar atsauci uz apstrīdētā lēmuma 420. un 421. apsvērumā izklāstītajām norādēm.

- 79 Pirmkārt, attiecībā uz apstākļiem, kādos prasītājas pārstāvji bija piedalījušies 1994. gada 16. marta sanāksmē, kurā tostarp tika apspriesta *Ausimont* ieguldījuma projekta turpināšana, kā arī iespējamā tās darbību atsavināšana (apstrīdētā lēmuma 420. apsvērums), ir jānorāda, ka nevar izslēgt, ka mātes sabiedrības iesaistīšanās meitas sabiedrības stratēģiski svarīgo izvēļu izdarīšanā var liecināt par izšķirošas ietekmes īstenošanu.
- 80 Tomēr, atsaucoties uz attiecīgo sanāksmi kā uz pierādījumu par izšķirošas ietekmes pār *Ausimont* īstenošanu, Komisija nav ņēmusi vērā argumentus par pretējo, kurus prasītāja bija izvirzījusi savā 2006. gada 13. aprīļa atbildē uz informācijas pieprasījumu, kas tai tika nosūtīts 2006. gada 4. aprīlī, proti, mazāk nekā mēnesi pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas.
- 81 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka iepriekš minētajā atbildē prasītāja, atsaucoties uz *Degussa* piezīmēm par attiecīgo sanāksmi, uz vienu no tās bijušo vadītāju paziņojumu, kā arī uz *Ausimont* bijušā prezidenta paziņojumu, tostarp ir norādījusi, ka tās atbildīgie darbinieki, kuri bija piedalījušies attiecīgajā sanāksmē, bija uzsākuši savu darba pienākumu izpildi pēc smagas finanšu krīzes, ka tie bija uzskatījuši šo sanāksmi par pieklājības vizīti un ka tie nebija varējuši piedalīties apspriedēs, pilnībā pārzinot lietas būtību. Tā ir apgalvojusi, ka tās sabiedrību faktu rašanās brīdī “kontrolēja” bankas kreditore, kas bija kļuvušas par tās galvenajām akcionārēm un no kurām bija jāsaņem atļauja jebkādu ieguldījumu, kas pārsniedz noteiktu robežvērtību, veikšanai, kas katrā ziņā ir bijis pamatojums holdinga vadītāju klātbūtnei apspriedēs, kurās tika runāts par attiecīgo ieguldījumu projektu, un *a fortiori* apspriedēs, kas bija saistītas ar *Ausimont* darbību iespējamo atsavināšanu. Visbeidzot tā ir atzīmējusi, ka attiecīgā sanāksme bija norisinājusies vairāk nekā gadu pirms pārkāpuma sākuma un tādēļ to nevar uzskatīt par tiešu norādi par pārkāpuma izdarīšanas laikā īstenoto ietekmi.

- 82 Tomēr Komisija uz šiem argumentiem nav atbildējusi, bet ir vienīgi konstatējusi, ka, lai arī prasītāja bija “apstiprinājusi, ka tās intereses saistībā ar *Ausimont* bija tīri finansiālas, tomēr tā ir iesniegusi vienīgi [*Ausimont* bijušā prezidenta] paziņojumu, kas neveda tai nekādu jaunu informāciju, lai tā varētu izmainīt savu pārliecību” (apstrīdētā lēmuma 420. apsvērums un 391. zemsvītras piezīme).
- 83 Otrkārt, attiecībā uz apstrīdētā lēmuma 421. apsvērumā minēto apstākli, proti, viena *Ausimont* un *Montecatini* valdes locekļa identiskumu, ir jānorāda, kā savā iebildumu rakstā ir atzinusi Komisija, ka, tā kā runa ir par apstākli, kurš paziņojumā par iebildumiem nav bijis minēts un saistībā ar kuru prasītājai nav bijusi iespēja paust savu viedokli administratīvās procedūras laikā, tas ir atzīstams par tādu, ko attiecībā pret prasītāju nedrīkst izvirzīt (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2003. gada 30. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-191/98 un no T-212/98 līdz T-214/98 *Atlantic Container Line* u.c./Komisija, *Recueil*, II-3275. lpp., 162. punkts un tajā minētā judikatūra). Līdz ar to Komisija uz to nevarēja atsaukties, lai pamatotu apstrīdēto lēmumu.
- 84 Turklāt, kaut arī apstrīdētā lēmuma 421. apsvērumā Komisija ir norādījusi arī uz atsevišķiem 2000. gada decembrī notikušās grupas pārstrukturēšanas apstākļiem, ir jāatzīmē, ka šie fakti galvenokārt bija saistīti ar *Ausimont* atsavināšanu *Solvay* grupai, kas notika jau pēc pārkāpuma izbeigšanas. Tomēr Komisija nav precizējusi, kādā veidā šīs atsavināšanas apstākļi ir snieguši kādu norādi par prasītājas īstenoto ietekmi uz *Ausimont* rīcību pārkāpuma izdarīšanas laikā.
- 85 Šādos apstākļos ar Komisijas norādi uz apstrīdētā lēmuma 420. un 421. apsvērumā izklāstītajiem apstākļiem nav iespējams atspēkot prasītājas argumentācijas attiecībā uz *Ausimont* autonomiju atbilstošo raksturu un līdz ar to tā nevar būt pietiekams pamats šīs argumentācijas noraidīšanai.

- 86 Attiecībā uz Komisijas argumentu par citu norāžu par prasītājas īstenoto ietekmi pār *Ausimont* pastāvēšanu, proti, to, ka noteiktā pārkāpuma laika posmā prasītājas prezidents un viens valdes loceklis bija arī *Ausimont* valdes locekļi, kā arī prasītājas iesaistīšanos ar kopuzņēmuma izveidošanu Amerikas Savienotajās Valstīs saistītā *Ausimont* projektā, ir jānorāda, ka šie apstākļi apstrīdētajā lēmumā nav minēti un tādēļ ar tiem nevar novērst tā pamatojuma nepietiekamību.
- 87 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka Komisija nav paudusi detalizētu nostāju par pierādījumiem, kurus prasītāja bija izvirzījusi ar mērķi atspēkot prezumpciju, kuras pamatā ir bijusi tās dalība *Ausimont* kapitālā, un tādējādi — no tiesību viedokļa pietiekamā apmērā nav pamatojusi savu secinājumu par prasītājas atzīšanu par vainojamu attiecīgā pārkāpuma izdarīšanā.
- 88 Tiktāl, ciktāl Komisija iebildumu rakstā ir apgalvojusi, ka prasītājas izvirzītie pierādījumi par pretējo katrā ziņā nebija pietiekoši, lai pierādītu *Ausimont* autonomiju, ir jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma pamatojuma nav izsecināmi nekādi apstākļi, kas liecinātu par to, ka Komisija būtu izvērtējusi attiecīgo informāciju, kas savukārt apgrūtina apstrīdētā lēmuma pamatotības pārbaudi šajā aspektā.
- 89 Turklāt ir jāatgādina, ka pamatojums ieinteresētajai personai principā ir jāpaziņo vienlaicīgi ar lēmumu, kurš tai ir nelabvēlīgs, līdz ar to pamatojuma trūkumu nevar novērst tādā veidā, ka ieinteresētā persona par lēmuma pamatojumu uzzina tiesā notiekošā tiesvedībā (Tiesas 2005. gada 28. jūnija spriedums apvienotajās lietās C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija, Krājums, I-5425. lpp., 463. punkts, un Vispārējās tiesas 2007. gada 12. septembra spriedums lietā T-25/04 *González y Díez*/Komisija, Krājums, II-3121. lpp., 220. punkts).
- 90 Tādējādi attiecīgā pamatojuma neesamību nav iespējams novērst tiesvedības laikā.

- 91 Šajā ziņā Komisija nevar pamatoti atsaukties uz spriedumu apvienotajās lietās *FNCBV/ Komisija* (minēts šī sprieduma 55. punktā, 362. un 363. punkts), kurā Vispārējā tiesa bija konstatējusi pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, ko Komisija bija pieļāvusi, nosakot par EKL 81. panta 1. punkta pārkāpumiem piemērojamos naudas sodus, vienlaicīgi norādot, ka, tā kā šīs iestādes izmantotajam risinājumam bija jābūt apstiprinātam pēc būtības, šis pārkāpums neradīja nedz apstrīdētā lēmuma atcelšanu, nedz naudas soda apmēra izmaiņas.
- 92 Jāatzīmē, ka šis vērtējums — kas ir saistīts ar neierobežotās kompetences, kas finanšiālo sankciju jomā ir Vispārējai tiesai, īstenošanu — nav attiecināms uz šobrīd izskatāmo lietu, kas attiecas uz apstrīdētā lēmuma tiesiskuma pārbaudi, tiktāl, ciktāl Komisija tajā ir atzinusi prasītāju par atbildīgu par attiecīgā pārkāpuma izdarīšanu.
- 93 Kaut arī naudas sodu apmēra atbilstošā rakstura novērtējums, ko savas neierobežotās kompetences ietvaros veic Vispārējā tiesa, noteiktos apstākļos var pamatot papildu informācijas ņemšanu vērā, šis apsvērums nav piemērojams, tā tiesiskuma pārbaudes ietvaros izvērtējot, vai ir ticis ievērots pienākums pamatot lēmumu, ar kuru konstatēts pārkāpums (šajā ziņā skat. Tiesas 2000. gada 16. novembra spriedumu lietā *C-297/98 P SCA Holding/ Komisija, Recueil, I-10101. lpp., 54. un 55. punkts*).
- 94 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasības pamats par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu un prasība par apstrīdētā lēmuma atcelšanu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, ir apmierināmi.
- 95 Līdz ar to pirmais un trešais prasības pamats nav jāizskata.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁹⁶ Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas 2006. gada 3. maija Lēmumu C(2006) 1766, galīgā redakcija, attiecībā uz procesu saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/F/38.620 — Ūdeņraža peroksīds un perborāts) tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *Edison SpA*;**
- 2) **Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Vadapalas

Prek

Dittrich

Truchot

O'Higgins

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 16. jūnijā.

[Paraksti]

